

РЕШЕНИЕ

№ 4890

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5178** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на КЕВР срещу Решение № 1376/18.04.2022 г. по НАХД № 12459/2021 г. на СРС,НО, 93 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № НП-101/05.08.2021 г., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 353 лв. на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание се представлява от Г. Т. и Ч. Д., които оспорват касационната жалба и молят тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендират юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Претендират се разноски.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 25.03.2021 г.жалбоподателят [фирма], в качеството му на кредитополучател, сключил с [фирма] и Международна инвестиционна банка Договор № 1070/25.03.2021г.за финансово обезпечение с предоставяне на залог. Страните се споразумели в член 2, ал. 1 от същия, че кредитополучателят се задължава да учреди, респ.учредява в полза на кредиторите, действащи чрез Агента по обезпечението, залог върху финансовото обезпечение с цел обезпечаване на финансовите задължения към кредиторите по договора за кредит. Съгласно чл. 2, ал. 3 от договора за финансово обезпечение с предоставяне на залог, дружеството се съгласявало Агентът по обезпечението да блокира всяка постъпила сума по сметката в размер, равен на 20 % от стойността на усвоената и непогасена главница по кредита в щатски долари.

Със Заповед № 3-Е-64/05.04.2021 г. председателят на КЕВР наредил извършването на проверка по документи на жалбоподателя. В хода на проверката на 27.05.2021 г. дружеството представило на КЕВР горепосочения договор. На 25.06.2021 г.бил съставен Констативен протокол № Г-03 на основание чл. 80 от ЗЕ за извършената проверка, с който били констатирани 21 броя нарушения. Въз основа на протокола, на 22.07.2021 г.бил съставен АУАН № Г-КРС-19 за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ. В акта било отразено, че дружеството е поело по сключения Договор за финансово обезпечение с предоставяне на залог задължение за учредяване на залог в/у парична сума, в резултат на което дружеството не може да се разпорежда с тази сума до пълното издължаване по Договор № 1070/25.03.2021г. и това обуславя необходимостта от преценка дали сключването на договора води или може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването в следствие на задължнялост на енергийното предприятие. Договор № 1070/25.03.2021г. бил сключен от [фирма] без предварително да е получил разрешение от КЕВР.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № НП-101/05.08.2021 г.

АУАН и НП обаче не отговарят на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Цитираната като нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ, регламентира правомощието на КЕВР да разрешава извършването на разпореждане с имущество, с което се упражнява лицензионна дейност в случаите, предвидени в този закон, както и на други сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тази норма не установява задължения за енергийните предприятия като [фирма].

За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството законосъобразно, следва в НП да бъдат посочени конкретни законови разпоредби, касаещи конкретни задължения на дружеството, които същото не е изпълнило. В АУАН и в НП не са посочени като нарушени други норми от законови или подзаконови нормативни актове, освен нормата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ, поради

което не става ясно фактическият състав на кое предвидено в закона нарушение е осъществен. Това обстоятелство представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на наказаното лице и пречатства възможността същото да разбере в какво действие или бездействие се изразява установеното нарушение.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1376/18.04.2022 г. по НАХД № 12459/2021 г. на СРС,НО, 93 състав.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от В. М. – изпълнителен директор, сумата от 80 /осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.